

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců Mgr. Michala Bobka a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **M. Z.**, zastoupený JUDr. Martinem Týle, advokátem se sídlem Škroupova 561, Pardubice, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 7. 11. 2022, č. j. 66 A 2/2022-34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladu řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Stěžovatel brojí včas podanou kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2022, č. j. KrÚ 44256/2022/ODSH/8, ve věci spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákona o silničním provozu“). Za spáchání tohoto přestupku byla žalobci uložena pokuta podle § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů a § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu ve výši 1 500 Kč a povinnost uhradit náklady správního řízení paušální částkou 1 000 Kč.

[2] Žalobce se přestupku dopustil z nedbalosti tím, že dne 7. 4. 2021 v 7:00 hodin na silnici č. X u č. p. X v obci X jako řidič osobního automobilu tovární značky Audi nepřizpůsobil rychlost jízdy povětrnostním podmínkám a nejel takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit na vzdálenost, na kterou má rozhled, a při průjezdu pravotočivou zatáčkou na zledovatělé silnici nestihl zastavit před osobním automobilem značky Škoda, který stál v opačném směru a mírně zasahoval do protisměru, což mělo za následek vznik dopravní nehody. Vznikla hmotná škoda v celkové výši přibližně 150 000 Kč.

[3] Krajský soud shledal žalobu nedůvodnou. S ohledem na žalobcem namítané nedostatečné posouzení subjektivní stránky přestupku konstatoval, že žalobce jednal ve formě nevědomé nedbalosti, která je typická pro jednání porušující povinnost plynoucí z ustanovení § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu. Žalobce vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům mohl a musel vědět, že musí přizpůsobit rychlost jízdy svým schopnostem, vlastnostem vozidla, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, což neučinil. Krajský soud rovněž odmítl argumentaci žalobce o nedostatečném zjištění skutkových okolností a nedostatečné dokumentaci nehodového děje. Průběh nehodového děje a především jeho důsledek byly dle názoru krajského soudu naprosto jasné. Krajský soud odmítl žalobcem navrhovanou potřebu doplnění dokazování ohledně zjištění přesné rychlosti, kterou žalobce v okamžiku těsně před střetem jel. Zdůraznil, že s ohledem na nesporný průběh nehodového děje a jeho následek lze učinit pro účely aplikace § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu závěr o nepřiměřenosti rychlosti vozidla žalobce před střetem i bez znalosti přesné rychlosti vozidla. Provádět znalecké dokazování ohledně této otázky by bylo v hrubém rozporu se zásadou hospodárnosti řízení.

[4] V kasační stížnosti stěžovatel rozsudku krajského soudu vytyká, že pro neprovedení jím navržených důkazů nebyl úplně zjištěn skutkový stav, a že skutková podstata, z níž žalovaný vycházel, nemá oporu ve spise, neboť ani žalovaný, ani krajský soud neprovedly navržený důkaz v podobě znaleckého posudku. Znaleckým posudkem mělo být především postaveno na jisto, jaká byla přesná rychlost vozidla stěžovatele v okamžiku nehody.

[5] Nejvyšší správní soud se po konstatování přípustnosti kasační stížnosti zabýval její přijatelností ve smyslu §104a soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Jedná se totiž o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce (§ 31 odst. 2 s. ř. s.).

[6] Podstatný přesah zájmů stěžovatele Nejvyšší správní soud vymezil již v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS (k uplatnitelnosti zde vyslovených názorů na současnou úpravu srov. např. rozsudek NSS ze dne 10. 6. 2021, č. j. 1 As 124/2021-28). Podstatný přesah bude dán pouze v případech, kdy se kasační stížnost (1) týká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny v judikatuře Nejvyššího správního soudu anebo (2) právních otázek řešených dosavadní judikaturou rozdílně. Podstatný přesah zájmů stěžovatele bude dán (3) rovněž v případě potřeby učinit odklon od ustálené judikatury. Konečně bude kasační stížnost přijatelná (4) tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Takovým pochybením jsou především případy, kdy krajský soud nerespektoval ustálenou a jasnou judikaturu a nelze vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, nebo krajský soud v konkrétním případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

[7] Žádný z těchto případů není dán. Kasační stížnost je proto nepřijatelná.

[8] Kasační stížnost stěžovatele v zásadě pouze znovu polemizuje s absencí vypracování znaleckého posudku ze strany žalovaného, v této fázi formulovanou coby absence

pokračování

provedení důkazu ze strany krajského soudu, která měla údajně za následek, že skutková podstata, ze které žalovaný vycházel, nemá oporu ve spisech, respektive že žalovaný postupoval v rozporu s § 50 odst. 4 správního řádu.

[9] Nejvyšší správní soud v řadě svých rozhodnutí již osvětlil, že je na uvážení správních orgánů, jaké důkazy provedou, a to s ohledem na zásadu volného hodnocení důkazů (srov. např. rozsudky ze dne 17. 6. 2015, č. j. 1 As 168/2014-27; ze dne 19. 1. 2010, č. j. 2 As 54/2009-56; ze dne 13. 11. 2009, č. j. 5 As 29/2009-48; ze dne 22. 3. 2005, č. j. 4 As 56/2003-76). Z judikatury Nejvyššího správního soudu rovněž vyplývá, že má-li správní orgán za to, že byl dostatečně zjištěn skutkový stav, není jeho povinností provést každý jednotlivý navržený důkaz. Rozhodnutí o tom, které z navržených důkazů provede, však není věcí libovůle správního orgánu. Správní orgán je povinen odpovědně vážit, které důkazy je třeba provést, zda je potřebné stav dokazování doplnit a posuzovat důvodnost návrhů stran na doplnění dokazování. Pokud některé z navržených důkazů neprovede, musí přesvědčivě zdůvodnit, proč se tak stalo (srov. rozsudky ze dne 13. 11. 2009, č. j. 5 As 29/2009-48 či ze dne 19. 1. 2010, č. j. 2 As 54/2009-56).

[10] Těmto požadavkům rozhodnutí krajského soudu přezkoumávající rozhodnutí žalovaného plně dostalo. Krajský soud v bodě 16 svého rozsudku podrobně a přesvědčivě osvětlil, proč není za daných okolností s ohledem na § 18 odst. 1 zákona o silničním provozu a přestupek porušující povinnost tímto ustanovením formulovanou zapotřebí provádět znalecké dokazování ohledně přesné rychlosti vozidla stěžovatele v okamžiku před nárazem. K těmto věcně korektním úvahám nemá Nejvyšší správní soud co dodat.

[11] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s., neboť k právní otázce stěžovatelem vznášené existuje ustálená a jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu, kterou krajský soud na projednávanou věc aplikoval korektně.

[12] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť odmítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost představuje zjednodušený meritorní přezkum soudního rozhodnutí. Účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, nemá proto právo na náhradu řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady v řízení nad rámec běžné úřední činnosti o kasační stížnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. února 2023

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu

